

NYILATKOZAT

Lelkiismeret-ébresztő a Reformáció hetében

A kisebbik romániai kormánypártnak – az RMDSZ-nek – semmi sem drága, amikor szavazatokat kell gyűjteni. A **magyar autonómia** sem, melyet huszonöt év alatt elszabotált, most pedig üres kampányeszközzé degradál. És az **Egyház** sem, amelyet lehetőség szerint szintén kampánycélokra igyekszik felhasználni, éppen az egyházak féltve őrzött autonómiáját sértve meg ezáltal.

Ezt felismerve, erdélyi **történelmi egyházaink** többsége komoly intézkedéseket tett autonómiája védelmében és a többnyire választási célzatú, külső politikai beavatkozás megakadályozása végett. Egyházaink ezen igyekezete azonban rendre csorbát szenved amiatt, hogy anyagilag nagymértékben ki vannak szolgáltatva a többségi hatalomnak, illetve annak, a hatalmi kizárólagosságra törekvő érdekszövetségnek – **az RMDSZ-nek** –, amely kormánybéli jogállása révén az állami egyházi támogatások legfőbb közvetítője az igencsak rászorult helyzetben lévő egyházak, illetve gyülekezetek irányába.

Elengedhetetlenül fontos és sürgős volna az anyagi javaitól, saját tulajdonaitól és jövedelmi forrásaitól a kommunizmus idején megfosztott kisebbségi egyházainknak **emez állami függőségét és kiszolgáltatottságát megszüntetni, tényleges autonómiájuk és anyagi önállóságuk biztosítása által.**

Huszonöt évvel ezelőtt a **Királyhágómelléki Református Egyházkerület** „élen járt” nem csupán a nacionálkommunista elnyomatás és az elnyomó ateista állammal való **klerikális kollaboráció** tekintetében – hanem, Isten kegyelméből, **a temesvári népfelkelés** elindítása által, éppen úgy az istentelen hatalom elleni kiállásban.

Nagy reformátorunk, **Kálvin János** egyik alapigéjének szellemében, temesvári református gyülekezetünk **Péter** apostollal együtt azt vallotta, hogy: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek” (Csel.5,29). Ennek az igének engedelmeskedve volt erőnk nemet mondani a hírhedt **Ceaușescu-rezsimnek**, ezzel együtt pedig a **Papp László-féle** kollaboráns püspöki önkénynek.

Huszonöt évvel ezelőtt jobbra való lelkipásztoraink kénytelen-kelletlen túrtak vagy hallgattak, de igyekeztek **hűségesen helyt állani** szolgálatukban. A lelkészek egy kisebbik része azonban akarva-akaratlan **behódolt** az egyház- és magyarelles hatalomnak, sőt nem ritka esetben kiszolgálója lett annak.

A kommunizmus visszahúzó örökségéből és rossz beidegződéseiből fakadóan számos lelkészben manapság is tovább működnek **a régi reflexek**, és hajlamosak arra, hogy jelenlegi uraiknak is behódoljanak. Anyagi kiszolgáltatottságuk nem egyszer arra készteti őket, hogy új uraiknak – a helyi és a megyei **RMDSZ-kiskirályoknak** – a politikai hűbéreseivé váljanak. Az egyházi hierarchia magasabb polcain is találhatóak olyanok, akik az új helyzetnek megfelelően csak „gazdát cseréltek”, és az RMDSZ pöffeszkedő pártembereinek éppen úgy hajbókolnak, mint egykor a megyei inspektoroknak vagy párttitkároknak.

Az utóbbi években **Egyházkerületünkben** aggasztó méreteket öltött az RMDSZ-párt egyházi-templomi benyomulása és térhódítása. **A korrupt bihari RMDSZ-érdekszövetség** különösképpen élen jár ezen a téren. Karrierista politikai vezérek és gátlástalan tettestársaik maholnap többet látogatják papjainkat, templomainkat és halottasházainkat, mint a „püspöki vizitáció”. Az Egyházkerület elpártosodásában azoknak az RMDSZ-es **világiaknak** is komoly szerepük van, akik különösképpen a 2000. esztendő óta fogva szüremkedtek be presbitériumainkba és más egyházi vezető testületeinkbe.

1989-ben az ország népével együtt nem azért léptünk fel a szabadságért és a demokráciáért, hogy negyed század után újból visszakanyarodjunk az „egyiptomi húsosfazekakhoz”, és egyházunk, nemzetünk jövőjét „egy tál lencséért” eladjuk. Hitből fakadó nemzeti elkötelezettséggel **tovább kell haladnunk a rendszerváltozás** akkor elkezdett útján. Királyhágómelléki Református Egyházkerületünk csak úgy és akkor tudja betölteni evangéliumi hivatását és nemzetmegtartó szerepét, hogyha hűséges marad **Isten Igéjéhez**, valamint az Evangéliumon alapuló **Reformációi örökségéhez**. Az apostoli ige máig sem vesztett érvényéből: „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek”!

Nagyvárad, 2014. október 28.

Tökés László

(Mellékeljük eme dokumentum Adalékait.)